

TISZAVIDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 3 frt — kr. Negyed évre - frt 75 kr.
Fél évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 6 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket egy a kiadóhivatal, mint a »Reiter-
ügynökség« Budapestben jutányosan vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSEG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
részét illető minden közlemény intézendő

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizete-
sek, hirdetmények intézendők.

„Nyugodtak lehetünk“

Véghetetlen örömmámorban uszík Hegyi Antal s vele valószínűleg az egész Zelenyák tábor ma. De hát hogyné! A kedves szerkesztő, pártvezér és a Jézus Krisztusban testvér plébános diadalt, még pedig hallatlan, országvilágra kiható diadalt aratott. Megnyerte a Bozó Mihály által ellene indított sajtó pert minden fórumon keresztül. Ezen örömeinek kifejezést is adott a „Csongrádi Közlöny“ f. é. 29. számában, midőn így ömledezik: „Most már nyugodtan lehetnek. Mint tudják szives olvasóink“ stb.

Hát mi türes tagadás, bizony ez megtörtént. Nem kutatjuk, hogy miért; de tény az, hogy őt felmentette a sajtóbíróóság a becsületsértés vádja alól s az ezen ítélet ellen benyújtott semmiségi panaszt a curia elvetette. Ezzel tehát mint megtörtént ténynyel nem akarunk tovább foglalkozni. Csak sajnálni tudjuk Bozó Mihály urat, hogy nyílt igazai ellenére ily verességet kellett szenvednie egy zsarolással, súlyos testi sértéssel, hatóság elleni vétséggel és tudja Isten még mi mindenféle büntetendő cselekvény elkövetésével vádolt egyénnel szemben, mint a minő a mi kedves szelid, lelkiatyánk, kinek ereiben egyébként vér helyett vitriol kering.

„Most már örülhetnek“ . . . De ugyan kiktől állítja ezt szerelmes lel-

kiatyánk? Harmadik személyben beszélvén, fel kell tételeznünk, sejteni is engedi, hogy ezen mások alatt bizonyosan a pártvezéret érti, kiktől pedig tudjuk, hogy nem igen örülnek győzelmének, melyet nem anynyira igazságos ügyével, mint inkább ügyvédje furfangja és ellenfele gyenge képviseltetése okából aratott.

Ezen ügyben hozott egyik rövid közleményünk adott reá neki okot a miért neki rontott a „Tiszavidék“-nek, még pedig oly brutális módon, melyet egyáltalán nem érdemeltünk meg és okot nem szolgáltatunk rá. Nem lévén Hegyi Antal reverendájához varva, nem vagyunk irányában semmiképp lekötelve, a szabadszólás mai korszakában mindenki bátran nyilváníthatja rokon-vagy ellenszenvét valaki, vagy valami iránt, úgy hisszük, hogy nekünk is jogunk volt Bozó Mihály ur iránt érzett rokonszenvünket kimutatni, a mikor aztán természetesen az ő irányában táplált ellenszenvünk kifejezése is nyilvánult. Így tehát mi sem örülünk az ő győzelmének és csak a megtörtént tények kényszerítése folytán vagyunk nyugodtak.

Hogy nyugodt-e Hegyi Antal, nem tudjuk, de azt hisszük, hogy nem. Mint a közmondás tartja „a kinek vaj van a fején, ne menjen a napra“ ő rajta is teljesedőben van. a kiereszkolt népszerűség magaslatáról nem sokára le fog bukni, s talán ezt érzi is

már, azonban ötlet, míg él, a feledés fátyola soha sem fogja eltakarni, mert brutális természete gondoskodni fog arról, hogy róla mindig beszéljenek, ha nem is a dicsőítés, de a megvetés és elítélés hangján. Bizony eddig sem vitte volna el szárazon irháját a sok herceze hurczából, melyet rendszerint ő idézett elő, ha nem fődözné az általa annyira meggyalázott papi talar. De bizunk, az igazságos Istenben, hogy egyszer már határt szab dühöngéseinek sőt igazságos megtorlásban fogja részesíteni!

Sztambulov meggyilkoltatása alkalmából a szentesi 48-as kör a következő táviratot küldte a meggyilkolt özvegyének: Sztambulov Istváné Sofia. Bulgária. Aszszonyom! A szentesi függetlenségi és 48-as pártot, mely ezer és ezer hívével Magyarország önállóságáért és függetlenségeért küzd, amint az Ön Bulgária halottja: Sztambulov küzdött hazája függetlenségeért, melyen megrendítette és fölháborította a gaz merénylet, melynek Bulgáriai második megalapítója áldozata lett. A nagy halottat, mint a nemzeti függetlenség nagy hőst, mi is gyászoljuk, és azon hódolatteljes kérelemmel fordulunk Önhez, ki benne nemcsak hazája kiváló fiát s becsteleül legyilkolt hőst, de szívének lerombolt oltárképét is siratja, hogy engedje meg részvétünket, gyászunkat tolmácsolni Ön előtt, ki mindenét vesztette azért, hogy Bulgáriának Golgótája legyen, hova minden becsületes bolgár imádkozni jár majd, hogy a haza az legyen, aminek ő óhajtottá

A TISZAVIDEK TÁRCZAJA.

Konyak és Pezsgőfalvi Boromissza
Törkölylikőry Sörivolár.

Társadalmi zsáner.

A »Tiszavidék« eredeti tárczája.

Mai társadalmunk sok mindenféle vegyes alakokból áll. A gigerli már lejárt magát, a dandi rég elkopott, a szaloubetyárok már nem szalouképesek, a Don Juanok még élnek, s a potyafráterek most élvezik fénykorukat. Ezen potyafráterekről akarok egyet-mást elmondani, leakarom mivoltjukat álcázni, egy szóval: bemutatom ezeket a publikumnak, mert jó, ha az ember ezeket ismeri.

A potyafráter magyarul ingyenélőt jelentene, csak, hogy még sem azonos e két jellem egymással. Az ingyenélő inkább szemtelen módon tolokodik, míg a potyafráter alattomos hizelgések útján éri el nemtelen célját.

Társadalmunk gazdag potyafráterekben, a kik leginkább vendéglők és kávéházakban szoktak születni, s esznek, isznak a más számlájára; közben pedig az ismert dalt szokták huzatni a barna fiukkal: „Nem iszon. én senki kontójára.“!

Hogyan születik a potyafráter? Ebédelsz a „Központiban“. Étvágyad kitűnő, a

mit a jó ételek csak fokoznak, megiszod a két deeci sillerbort, s fekete mellett újságot olvasol. Egyszerre a háttérben egy alak közeledik feléd, a te kedves barátod, mondjuk: Bormegissze és Törkölylikőry Sörivolár. Te szívesen fogadod a te „barátodat“ (?) és magad mellé ülteted. Sörivolár szeméből megtudod, hogy a „rekenő hőség miatt“ — szomjas. Denique kvaterkázatok, koczingatások, megcsókoljátok egymást; tableau: berugtatok mind a ketten! Csakhogy már éjfél után kettőt üt az óra . . .

Hogy, hogy nem, hazabandukoltok, ki-ajusszátok magatokat, s másnap találkoztok a „Piroska-városi“ „takarékhitel-jelzőlogköleső szövetkezet“ „váltó-szakosztályának“ beváltópénztáránál. Ismét megtudod Sörivolár „barátod“ (?) szeméből, hogy pénzt valahol (nem Montekarlóban) hanem Ferbli megyének Makaó nevű városában eljászotta.

Elkezd sirva panaszkodni, hogy nincs „betevő falatja, a gonosz végrehajtok néhány nap mulva adó fejében elviszik még párnaczihajukat is, csekély a fizetése (?), sokat dolgozik(?) válságos helyzete van(?) segíts rajtam oh édes barátom!“

Így töprekedik Sörivolár ur addig, míg bombasztikus frázisaival megpuhitotta barátját(?) szívét; magyarul mondva: balekot

fogott barátján és alapossan megpumpolta. A váltó lejár, fizetni kell, Sörivolár „szegény betegen f-kszik szenvedő(?) családja körében“ és a uóta vége az, hogy Sörivolár ur szemtelen, nevet a markába . . . és a „jó barát(?)“ — fizet . . . Sörivolár „barátfogás“ tekintetében olyan szerencsés, hogy van neki hivatalnok-, ács-, szabó-, tanár-, földbirtokos-, kereskedő-, író-, színész keres máros és még sokféle barátja, úgy, hogy leleményesség dolgában excellál a leghírhedtebb és szeniális betörővel is. Igen azért mondom betörővel, mert szív, tisztességtudás és jellem dolgában, csak betörőhöz hasonlíthatom. A különbség csak annyi köztük, hogy az egyik a büntetőtörvénykönyv §§-aival jön ellentétbe, a másik pedig szabadon jár uri társaságokba, kaszinókba, jourekra, házi bálakba, színházba, s adja az előkelőt oly pirulni nem képes impertentiával, hogy a valóban tisztességes ember a világ szemében Sörivolár ur mellett valósággal — eltörpül, elcsenevész. S ez kérem nálunk srum, psüt, sikk, gavalléria, inteligentia; de valójában csak vagabundencia! . . .

Mi gyenkék vagyunk a társadalom e pökhendi bacillusait kiirtani, pedig a gyógy módja az lenne, ha mellőznénk mindenünnen az ilyen ripők potyafrátereket. Mert, ha

független szabad, nagyjai iránt örökké há-
lás nemzet által lakva. Isten óvja Önt min-
den veszélytől. Imádkozunk Önért! Sima
Ferecz országgyűlési képviselő. E részvét
távirata Sztambulovné így válaszolt: *Sima Fe-
rencz képviselő Szentés*. Mélyen meghatva
szép szavai és nemes részvétuyilatkozata
által, fogadja ön, pártja és hazája nevében
őszinte köszönetemet.

Ujdonságok.

— **Főispán változásra van kilátá-**
sunk megint. Ugyanis *Vadnai Andor főispán*,
megbízható helyről nyert értesülésünk sze-
rint már ráunt a főispáni dicsőségre, s meg-
kérte a belügyminisztert, hogy helyezze visz-
sza a központba — miniszteri tanácsosnak.
Hát csak nem jó ez a csongrádmegyei le-
vegő a főispán urak számára. Azaz, hogy a
főispán urak a Pallavicini-féle vadászterü-
leten megrontják az egészségüket?

— **Szülői gondatlanság.** A mult szer-
dán délelőtt a Tisza parton elbámészkodott
egy dada, karjában kisdedit tartva. A dada-
nak lévén kedvese (no nem bakakáplár),
vele mulatott. A társalgás hevében azonban
a dada megfélekedett a karjában lévő cse-
csemőről, a kövezetre ejtette, s a szegény
piczi baba, — ha ott nincs néhány uri em-
ber — multhatatlanul a vízbe gurul, s ott
leli — sírját. Botrányos és szivtelen gon-
datlanságra vall a szülők ilyen eljárása,
melyet kárhóztatni alig tudunk eléggé.
Egyébként is a Tisza parton picéznek oly
apró porontyok, a kik még járni is alig
tudnak, s a lelkiismeretlen rossz szülők úgy
látszik mit sem törődnek apró gyermekeik
életével. Mert, ha törődnének velők, hát
bizony nem egednék őket közvetlen a Ti-
sza vizéhez „játsszadozni“ (?) *Gondatlan, sziv-
telen anyák cselekedésnek csak ilyet, a mit a
rendőrségnek kellene meglátni és megakadá-
lyozni! Reméljük rendőrbiztosunk tudni
fogja kötelességét!* . . .

— **Hymenhierek Farkas Mariska** kisasz-
szonyt Farkas Béla polgáriskolai igazgató
szép, kedves és művelt leányát eljegyezte
Kiever József kis zombori főkantör. *Drasko-
vits Erzsike* kisasszonyt *Draskovits Dezső*
nagybirtokos bájos és művelt lelkületű le-
ányát eljegyezte *Csuppay Ferencz* kecskeméti
kir. törvényszéki albiró. *Wellisz Mariska* kis-
asszonyt f. hó 19-én jegyezte el *Braun Vil-*

mos tekintélyes szegedi kereskedő. Áldás
kísérje frigyüket! . . .

— **Nagy Ida lopni jár.** A mi Párisunk-
ban lakó barna bőrű francziák, kik alig
utóda a nagy-ida őseikéek, mint értesülünk,
megszegték a 10-ik parancsolatot. A mult
kedden ugyanis özv. Markóné szabóműhelyét
feltörték és onnan többféle ruhaneműek
„felkarolásával“ tovább állottak. Rendőrbiz-
tosunk a feljelentés alapján kinyomozta
Nagy Ida veszedelmes utódait, kik most a
járásbíróóság börtönében várják kiérdemelt
jutalmukat.

— **Kardpárhaj.** Szentési levelezőnk ar-
ról értesíti lapunkat, hogy ott a mult Hét-
főn *Bugyi Antal* városi pénzügyi fogalmazó
és *Báró Massburg Sándor* földbirtokos kard-
párhajot vívtak. A báró két vágást kapott;
egyiket karjára, a másikat pedig oda, „min
ülni szokott“. . . Fő dolog, hogy miud a
két fél nagyobb baj nélkül távozott a „harcz
színhelyéről.“

— **Vízbe fult.** Kecskeméti levelezőnk ar-
ról értesíti lapunkat, hogy ott f. hó 21-én
Skala János közhuzsár fürdés közben a Szék-
tőbe fult, s mire észrevették, már elmerült.

— **Borbélyok harcza.** A beretvák és a
szappaupamacs nagymesterei csinos kis bot-
rányt csináltak a mult hét egyik estéjén.
Tudvalevő dolog ugyanis, hogy Csongrádon
a fogházban teljesen járattalan borbélyok a
fogházat iparszerűleg üzik, mivel az ezt el-
lenőrző illetékes körök, ezzel absolute semmit
sem törődnek. Az egyik borbély — így ir-
ják ezt nekünk — valamely szegény asz-
szonynak leszakította az álkapsát persze —
fogházban. Egyik fészülő konkurens
ezt megtudván, híresztelte a városban ellen-
fele pechjét. Ellenfele kérdőre vonta ez ügy-
ben a pletykázó konkurensot, mire a heves
szóváltás után egymást — bár szappan nél-
kül — alaposan — megberetválták. Nem
ártana egyébként, ha az illetékes körök
jobbá ellenőriznék a fogház művészeit. —

— **Csongrádnak is van Dankó Pistája.** A
kire majd nemsokára büszkék leszünk. A
helybe I-ső zenekar czimbalmosa, névszerűt:
Kovács Józsa, „Börtöndal“ czim alatt nótát
írt, melyet egyik bpesti zeneműkereskedő-
czég fog kiadni hegedű-, zongora- és cim-
balomra. A szöveget pedig egyik híres ma-
gyar poéta írja hozzá, melyet nem sokára
közölni fogunk.

— **A vigyázatlanság áldozata.** Mult
pénteken délután a „bokros“ alján, hol a

Tisza vize igen csekély: apró fucskák és
leánykák fürödtek. Egy Blázsik Mariska
nevű kis leányka szintén a vízben lubicz-
kolt, s mindig belyebb hatolt addig, míg
egy gyilkos örvény el nem sodorta.

— **Kiskoru betörők.** A szegedi rendőr-
ség — mint nekünk onnan írják — a napok-
ban két fiatal gyereket tartóztatott le, a kik
nagy költsézésükkel vonták magukra a
rendőrség figyelmét. Az alig 17 esztendő
gavallérok egy ottani czukrászdában egyen-
kiint mintegy 8 adag fagyaltot ettek meg,
közben forintos Bockokat szivaroztak. Majd
lumpolui mentek egyik nyári orfeumba. Itt
egy rendőr igazolásra szólította fel őket.
Az egyiket Kovács Mátyásnak, a másikat
Hiraller Autalnak hívják, foglalkozásra nézve
inasok. Azt vallották, hogy a sok pénzt, a
mit elverték, az utcán találták. A rendőr-
séguél megmozdították őket és egy csomó zá-
logszedulát és néhány ékszer találtak ná-
luk, miből kitűnt, hogy a *Winkler fakeser-
kedőnél a multkor történt nagy ékszerlopást
ők követték el.* A kiskoru betörők sirva val-
lották be, hogy egy pár jó napot akartak
maguknak csinálni és ezért így próbáltak
pénzhez jutni. A betörést saját gyártmányu
álkucsok segítségével követték el. A nagyjövőjü
két fiut átadták a büntető járásbírósnak.

— **A gyilkos Veszelka** houvédet, mint
szegedi tudósítónk írja, már elérte a sors
igazságszolgáltatásának súlyos keze. Az első
foku bíróság halálra ítélte e vad baromi
aljas gyilkost, a ki február havában egy
kötelességtudó houvédet és egy bérkocsist
lőtt agyon minden ok nélkül. A houvéd-
parancsnokság az ítéletet tizenhat évi súlyos
börtönrre és tíz havi magánzárkára változtatta.
Midőn a fogházórság feltűzött szuronyokkal
fegyverbe lépett, ekkor vezették elő a bes-
tialis gyilkost bilincsekbe verve, s hirdették
ki előtte az ítéletét, melyet a galád gyilkos
állatias egykedvűséggel hallgatott végig.
Ezután levették róla a katonai egyenruhát
és Vácra vitték, hol lesz majd alkalma
elmékedni gyilkos cselekedete felett.

— **Náday Szentesen.** Mint biztos forrásból
értesülünk, Náday, a nemzeti színház első rangu
művésze, a mult héten három estén át Szent-
vége volt. Első fellépte a „párisi“-ban volt. Ebben
a darabban Náday egész Európában a legelső mond-
hatni utólrhetlen művész.

— **A magyar gazdatisztek és erdőtisztek or-
szágos egyesület** védnökségét József főherczeg ur ő
cs. és kir. fensége elfogadta, tekintettel az egyesü-
let hazafias és humánus céljaira melynek tanujelét
eddig is bőven adta, a tagjai közt sztosztott segé-
lyezés és azzal, hogy védnöksége alatt alakítá s
tartja fenn a mezőgazdasággal és erdőszettel foglal-
kozók nyugdíjintézetét, mint oly intézményt, mely
a haza e kiválóan mezőgazdasági állam fenntartó osz-
tályának érdekében alakult. Alkalmat adunk, hogy
a fenkölt gondolkozású főherczeg ez irányú érteit-
sét az érdeklődők is ismerjék s az alábbiakban egész
terjedelmében közöljük. „Nagyságos elnök ur! A
magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egye-
sületének tegnapi napon költ feliratára felelve, Jó-
zsef főherczeg ur ő cs. és kir. fensége ezennel álta-
lam kijelenteni méltóztatik, hogy a fent tisztelt
egyesület védnökségét, tekintettel a hazafias és hu-
mánus célra, szívesen és köszönettel elfogadja. Fog-
adja Nagyságos Elnök ur kiváló tiszteletem nyil-
vánítását. Alesuth 1895 június 28-án. Vécseg Sán-
dor br. s. k. főudvarmester.“ Most tehát a gazdákon
van a sor, hogy azt az intézményüket, melynek élén
a legnépszerűbb főherczeg neve fénylik tömeges
részvételükkel anyagilag is oda emeljék, hogy hasz-
nos céljait teljes sikerrel szolgálhassa!

— **Kötéllel fogják a harangozót.** A jö-
vedelmes és könnyű szolgálattal járó ha-
rangozói állás ismét üres Hegyi megint el-
marta a jelenlegit. A napokban a főszolga-
birói hivatalnál alkalmazott szolgát szöli-
totta fel a plébános ur ez állás elfogadására, de
az nem akaródzik. Jövő hónapban pályázati
hirdetményt bocsájtunk ki a harangozói ál-
lás betöltése tárgyában.

Dumas fils mondását fogadjuk el, akkor igaz,
hogy czélt értük ideig-óráig. Dumas ugya-
nis azt mondja: „Ne szerezz barátokat, nem
lesznek — ellenségeid.“ Már egy másik fran-
czia így kiált fel: „Boldog, vagy boldog-
talan, az embernek mindig szüksége van
másra; ő csak félig él: ha — magának él!“
Ugy áll a dolog, hogy ma napság, hol
egyik, hol a másik tételt fogadjuk el. Mert
csakugyan egyedül existálni rendkívül unal-
mas állapot lenne . . . Nem árt, ha van
jóbarátunk, csak sok ne legyen, mert meg-
árt sok a jóból is. Egyébként ritka azon jó
barát manapság, a ki nem — potyázik . . .

Jellem dolgában a potyafráter meglehe-
tős alant jár, mert mindenkivel „brudert“
iszik. Neki miudegy, bárki legyen is azon
egyen, kivel egy asztalnál ül. Ha *Töltsneky
Taszió* ögróf „vendége“, vagy ha *Kubikos
Venczel* szeméthordóval ül is egy asztalnál.
Egyenlő tiszteletben tartja mind a kettőt.
Miért? Azért mert — fizetnek potyát, s a
mi potya az mindig jó . . .

Még a potyafráter bátorságáról akarok
regélni néhány tény. Hazajöttem nyaralni
egy izben, s este, színház utau betértünk egy
tengerparti város nevére elkeresztelt bor-
sarnokba — idogálni. Néhány pillauat mul-

tán vendégünkül szegődik *Bortólhangos* „jó
barátom“, s kéri, „érdemes-e inni abból a
borból“ (?). Én a czélzás e feltűnően szelle-
mes és gyengéd nemét elértem. Hogy az-
tán mit tettem? Könnyű kitalálni! Később
az én másik komámmal karamboloztunk,
mig *Bortólhangos* „barátom“ (?) másik kom-
pániára akadt. Mire mi újra asztalukhoz
ültünk, borunk már jobb helyen volt. Megitták
kártyázás közben *Bortólhangos* „jó barátai“.
Fizetésre kerül később a dolog. 25 liter
bort kellő szódával fizetem. Mért? Mert
Bortólhangos és barátai az én jóindulatomra
apellálván, biztak erszényem „dagadt ke-
blőségében“ *Bortólhangos* sógnak jó kedve
támadt, s huzatta a barna flukkal: „Nem
iszom én senki kontójára“ . . . Egyéb baj
— nem történt . . .

Ilyen potyavitézek léteznek mindenütt.
Ezektől csak a megvetés eszközével szaba-
dulhatunk meg. Szemtelenebbek ezek a le-
gyeknél. A légy legalább elrepül, ha kerget-
tik; a potyafráter a bor deleje vonza és
mellette ragad, ha még egy tudja is, hogy
„menyire jó barátod“ . . .

Ments meg oh Uram bennünket a po-
tyafráterek veszedelmes seregétől . . .

Potyafalvi Borffy Ivorr.

Lapunk zártakor vett értesülésünk szerint Borbás Ferencz helybeli iparost súlyos csapás érte. Gyermekai a 12 éves Károly és a tíz éves Gyula elhatározták, hogy a tanya-földön időző atyjukat meglátogatják, csakhamar meg is indultak a tiszai oldalon, utközben azonban a holt tiszába meg is fűrödtek. Fürdésük balul ütött ki, mindketten a vízbe fuladtak. Ez ideig csak a 12 éves Károly holttestét sikerült kihalászni.

Irodalom.

Póstahelyiségnévtár. A berni nemzetközi postairoda azon országok postahelyeinek alphabeticus névjegyzékét adta ki, amely országok 1894. július 1-én az egyetemes posta egyesület kötelékébe tartoztak; azonkívül befigyeltetnek a helyiségnévtárban azon országok nevezetesebb postahelyei is, mely országok a jelzett időpontig az egyetemes postaegyesülethez még nem tartoztak. Ezen helyiségnévtár, mely tájékoztatást nyújt a világ összes postahivatalairól és azok szolgálati viszonyairól, nemcsak a posta intézetnek képezi nélkülözhetlen segédeszközét, hanem nagy hasznára van kivált a kereskedő és iparos világnak is. A helyiségnévtárnak, mely tartós és tetszetős fél chagrón bőrből van kötve, ára hat forint. Ez összeg egyidejű beküldése mellett az országos posta-távirda gazdasági hivatalnál, Budapest „akadémia-utca” rendelhető meg, mely a könyvet a megrendelőnek portómentesen fogja megküldeni.

Száll az ige szajról szájra. Az egész országban mindenütt csak a Róptében a Nagyvilág Körüli című amerikai diszműről beszélnek, mely úgy technikailag remek kivitele, mint egyes fényképeinek tisztasága által tényleg megérdemli az általános figyelmet. A vállalatból eddig négy füzet jelent meg. A hozzájuk most beküldött negyedik füzet a következő 16 fényképet tartalmazza: Rue de Rivoli Párisban — Shakespeare háza Stratford-on Avon, Angolország. — Fingalbarlang, Skóthouban. — A királyi vár Stocholmban, Svédország. — Mauzoleum Charlottenburgban, Berlin mellett. — Mer de Clace, Svájc. — A Colosseum külseje. Róma. — Firenze panorámája, Olaszország. — Maria de Padilla palotája, Alcazar, Sevilla, Spanyolország. — Palota és hárem Alexandriába, Egyptom. — Kashmir-völgy, India. — Auckland kikötője, New-Seeland. — Havana, Cuba. — Muir-Gletscher, Alaska. — Capitolium, Washingtonban. — New-York és a Brooklyn-híd. Mindegyik kép rövid érdekes, magyarázó szöveggel van ellátva. Az egész mű 256 változatosan össze állított fényképet tartalmazva, nagybecsű gyűjteményt fog alkotni, melyben gazdag és szegény, öreg és fiatal egyaránt élvezetet fog találni. Egy 16 képet tartalmazó füzet ára postai küldéssel 35 kr. Előfizethetni 4 füzetre 1 forint 40 kerral, 8 füzetre 2 forint 80 kerral, 16 füzetre 5 forint 60 kerral. Az előfizetési díjak az Egyetemes Kiadóhivatalába Budapestre küldendők.

Közgazdaság.

Cs. k. szab. Adriai biztosító társulat. Folyó hó 12-én tartott meg Triesztben a társulat rendes közgyűlése, melyben az 56-ik üzletévre (1894) vonatkozó üzleti jelentés és zárszámadások betérjesztettek. Ezekben következő jelentékenyebb adatok foglaltatnak: Életosztály. Az említett évben elfogadott biztosítások 11.769,125 forint tőke és 22.869 forint évi járadékösszegre ruognak. A biztosítási állomány 1894. év végével kerek 76 millió forint tőke és 197,255 forint évi járadékösszeget tüntet ki. A díjbevétel 3.075,252 forintra rugott. Halál- és életbiztosítások után 1.255,137 forint fizettetett ki és ezenkívül függő károk részére 244.617 forint helyezettett tartalékba. A díjtartalék 1.444,458 forinttal szaporodott és tesz 172 millió forintot. Az elemi biztosítási ágakban (tűz és szállítmány) a díjbevétel 6.935.650 forintot tett, a visszbiztosítások 3.293,693 forintot vettek igénybe és károkért a visszbiztosítókat illető részek levonása után 2.379,261 forintot fizettetett ki. A kártartalék 490,593 forintot a díjtartalék 1.846.597 forintot és a többi évi biztosítások tárczája 23.343,118 forintot tesz. — Az 1894. decz. 31-iki árfolyam szerint a társaság értékpapirjai 396,702 forint érték emelést tüntetnek ki, mely

összeg a létező áringadozás tartalék gyarapítására fordított. Az eszközölt és 48.571 forintot tevő leírások levonása után marad évi feleslegként 482.521 forint, melyből 150.000 forint a disponibilis tartaléknak utaltatott át. Osztalékul, miként a múlt évben, részvényenkint 62 forint fizettetik ki. — A tartalékok 1.577,208 forinttal emelkedtek és meghaladják a 21 millió forintot, ebből esik díjtartalékra (tisztán, tudniillik a visszbiztosításokat illető részek levonása után) 17.859,656 forint, nyereségtartalékokra 2.491,592 forint és áringadozási tartalékra 723,988 forint.

CSARNOK.

Alkony az erdőn.

Összetalálkoztak az erdőn az árnyas vadon mélyeséges csendjében s ez a pillanatot elhatározó volt egész életükre. Évek óta kerültek egymást, de most utjaik kereszteződtek s a magány felébresztette lelkükben egy hosszú mult minden emlékét, minden fájalmát.

Mikor a gyalogösvény egy merész fordulatánál Szikori Aladár köszöntötte a halvány asszonyt, ez megrebbent, mint a fészken fogott madár, de azért kezét fogott nyújtott az ifjuinak s a nevére szólította.

— Aladár!

Az ifju ember maga is érezte a pillanatot rendkívüliségét, nem számított erre a találkozára s meglátszott arcán, tekintetén, és revehető volt busa rezző hangján, hogy lelkében összetalálkoztak az érzelmek viharai, egy eltévesztett élet rengeteg csalódása győtrő bánata.

Hauem azért szoritotta görcsösen a szép asszony kezét s nézte hófehér homlokát, melyre szelid árnyat borítottak a fekete haj hullámos fürtei,

— Évek óta vártam erre a pillanatra asszonyom! . . .

Keresztszegi Ottmárné megrezzent s öntudatlanul, valami kínos, bizonytalan sejtelemtől megkapatva, rebegte:

— Várt?

— Ugy van asszonyom, vártam. Keressem az alkalmat s számítottam a véletlenre, hogy mi még egyszer valamikor találkozni fogunk. Felkerestem sokszor azt az erdőt, a patak forrását, elmentem a régi, avult várromokhoz, bolyongtam a völgyben, vadvirágos réten s mikor nem találtam sehoh, fáradtan borultam az öreg hársfának korhadó törzséhez s tanultam feledni! . . .

A szép asszony gyöngéden kivonta kezét az ifjúból.

— Pedig maga tudhatta volna, hogy mi meghalhatunk egymásra nézve, Aladár.

— Nem, nem asszonyom. Ezt nem tudtam. A hitet a reményt nem ölte ki lelkemből az ön ajkairól elrebbent esküszó.

— Tehát azt hiszi . . . ?

— Hogy ön az oltár előtt egykor hazug vallomást mondott, hogy azokon a hideg márványkockákon, abban a misztikus fényben elmondott „holtomiglan” nem a szívéből fakadt s hogy ön a boldogtalanságát szentelte meg a viasztyertyák lobogó lángja mellett. Ne tagadja, asszonyom! Hiszen ez a fekete, sötét csipkefátyol, mely Keresztszegi Ottmár emlékezetét hirdeti, egyébről is beszél.

Keresztszegi Ottmárné olyan lett mint a halál.

Izgalom, szédülés vett erőt rajta arra a gondolatra, hogy ime mégis van ember a világon, ki belát lelkébe, ki ismeri nehéz fájó szenvedését s a kinek talán szinte fáj az ő bánata, mert . . .

Szinte megijedt attól a mit gondolt.

Gyorsan, hihetetlen erővel nyomta el a szívében feltámadó érzelmet s hidegen, a megbántás hangján kérdezte az ifjútól:

— Hát azért kereste az alkalmat velem találkozni, hogy váddal lépjen elém? Elégtételt, megnyugvást talál ön abban, ha feltépi a multak sebeit s kiméletlen kezekkel tépi szét a feledés fátyolát?

Az ifju ember letérdelt a könnyező asszony előtt, kinek arcát beragyogta a lombok között átszűrődő napsugarak fénye.

— Jóvá akarom tenni a multak bűnét asszonyom. Azt ohajtom, azért térdeplek lábainál, hogy halgassa meg szívem verését s ne kiuozzon tovább!

A szép asszony sápadt arcát valami derűs, rózsás tűz öntötte el s csendesen beereszkedett az ifju mellé a bársonyos föbe.

— S aztán?

— Engedje, hogy letöröljem homlokáról a multak borus árnyát, hogy elvihessem innen messze, a hol csak magunknak szerelmünknek élünk. Csendes kis faluban legyen a lakásunk, virágos domb alján, hol a dalos madár tanít szerelemre! . . .

Keresztszegi Ottmárné odaborult az ifju vállára s engedte, hogy az lecsókolja sötét szemét, piros ajkát.

*

Az öreg hársfa lombjai között kereszttől verődött az alkonyi fény s bearanyozta a szép asszony vonásait, melyeken még most is ott ragyogott két csillogó könyvesep.

A szomszédos bokorba pedig két csalogány kezdett feleselgetni egymással.

Az erdőn titokzatos, szerelmes zsongás áradott széjjel.

Bibó Lajos.

NYILTEÉR*)

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 forint 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban stb. postabér és vámmentesen, hazhoz szállítva és mintákat postafordulóval küld HENNEBERG & Co. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben Svajczba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

ESZENCZIÁKAT

rum, cognac, mindennemű szeszes italok, asztali likőrök és különleges-ségek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a leg-

kitünőbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú, vegyileg tiszta eceteszenziciát kellemes ízű borecset és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek.

Kiváló eredményért kezeskedem.

Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Esszenciák különlegességek gyára PRÁG.

190. D.

2-21

